

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 223

8 TRANG 20 TỈ

PHÁT HÀNH

ngày 20-7-1972

đến 27-7-1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VỜ

— Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C7477

Tính trốn nợ đời tr? Đâu có được!

Sau vụ ông Trương Hiếu lên trình bày với đồng bào và các chiến sĩ về những đồng tiền xiết máu của cái gọi là Quý Tiết Kiệm, mọi người mới ngã ngửa, đồng thời "cắt" phào chờ những phán quyết trung thực nhất của một thứ công lý mà bọn Con Ong đã tạm gọi là "Công lý của Lương Tâm":

Trong số những vị được Trương Hiếu nêu tên trong

bảng phong thần có một trụ chằng hiếu có phải vì oan ức hay sao đó mà đã tính rừ nợ đời bằng một liều độc dược cực mạnh. May thay, bà nhà nó ở cạnh ngăn chặn kịp mới thoát khỏi tay tử thần. Gì thì gì, đi tìm cái chết trong khi nội vụ chưa được giải quyết trắng đen là việc làm thất sách, bao nhiêu tội lỗi sẽ do chính mình phải gánh. Khi chết

rồi chả lẽ lại đòi mò ngòi dẫy mà cãi vã được sao? Đã có gan ăn bán, tất phải chịu có gan đôn!

Cũng trong cái tai ách của Quý Tiết Kiệm này, bà con cô bác thuộc giới nhà choang hơi thắc mắc vì hình như còn một vài ông bự nữa chẳng được Trương Hiếu tuyên dương trong bảng phong thần. Tỷ dụ một ông

còm mi từng nắm một ghế ngồi quan trọng của hội đồng điều hành Quý Tiền Máu? Sao lại kỳ thế hờ Trương Hiếu?

Làm sao thì làm chứ những tay liên quan trực tiếp tới Quý mà thoát trong khi đưa vài kẻ ra độn đường thì chué làm đó.

C. O.

Con Ong

BÀI HỌC CÒN ĐÓI

Hôm nay, trong phiên nhóm thứ 151 tại hòa đàm Ba lê nhằm vào ngày 20-7 ngày mà cách đây 18 năm Thực dân Pháp và CSVN đặt bút ký Hiệp ước chia cắt nước VN thân yêu của chúng ta đánh dấu một giai đoạn bi thảm tui nhục cho dân tộc bất hạnh này. Hẳn nhiên cả 2 miền Nam Bắc khi ngồi vào bàn hội nghị đều phải suy ngẫm thấm thía, về thân phận mình, một thân phận nhục tiếu muốn thoát ra ngoài mọi thế lực ngoại bang, nhưng lại luôn luôn bị nằm trong quỹ đạo của các Siêu cường, muốn thức tỉnh để quay về với thực tế bằng một giải pháp thương nhượng giữa đôi bên, nhưng không thoát khỏi những cuộc mặc cả mua bán từ bên trong bóng tối, của Nga, Hoa, Mỹ, Cộng Sản Bắc Việt, chắc phải hiểu rõ hơn ai hết rằng: Sau 17 năm Hiệp Định Genève ra đời, những vẫn kiên cường buộc giữa 2 Miền Nam Bắc có quốc tế kiểm soát đã không còn được tôn trọng, đã bị phân biệt trắng trợn khi cho khai triển và phát động cuộc chiến dưới nhãn hiệu « giải phóng » chống Mỹ cứu nước và kéo dài từ 4 tháng nay do chính họ thực hiện bằng những trận đánh qui mô ác liệt trên khắp lãnh thổ miền Nam, công khai hóa danh hiệu giải phóng, xóa nhòa, lẫn ranh chia cắt. Bất chấp nguy hiểm, hy sinh cả một thế hệ trẻ ngoài Bắc. Thế nhưng kết quả ra sao, thực tế như thế nào về mục tiêu chiến lược chiến thuật? Chắc mọi người đã thấy, miền Bắc đã thấy miền Nam đã thấy: Trên 1 triệu thường dân vô tội mất nhà, 8 ngàn người bị thương, 25 ngàn dân thiệt mạng, đây là chưa kể đến sự thiệt hại của quân đội 2 Miền. Thực sự, thì cuộc chiến này đã vượt ra khỏi tầm tay người bản xứ, nó đã và đang biến thành nơi thử sức qua những thứ vũ khí tối tân của các siêu cường, công khai can thiệp sâu rộng vào nội tình VN.

Chính vì các diễn tiến trên đây dư luận khắp nơi trên thế giới đều chán ghét, kết án nghiêm khắc và coi cuộc chiến này như một cuộc chiến phi nhân, phi dân tộc tàn bạo nhất lịch sử nhân loại mọi người khẳng định rằng: chừng nào môi trường sống của 3 nước Đông dương còn bị hủy diệt do ý đồ của ngoại bang thì chừng đó một nền hòa bình đích thực có giá trị trên căn bản quyền dân tộc tự quyết vẫn chưa thành đạt được mọi chuyển hướng do đó đều tùy thuộc vào thiện chí vào nỗ lực của 3 nước Hoa Kỳ, Liên xô và Trung quốc.

Cho đến nay thực tế đã chứng minh, VC/NH đang trên đà chiến thắng CSVN và đang thành công với chính sách trị nước an dân. Nhưng trở ngại khó khăn còn đây đây chúng ta chưa thể lạc quan để đón nhận hòa bình, dù chỉ là thứ hòa bình không xuất phát từ ý nguyện của trên 17 triệu dân miền Nam!

Làm thế nào để tranh thủ kịp thời đúng lúc? Làm thế nào để tránh tình trạng ngửa tay đón nhận một bản văn tiền chế kiểu «20-7» năm xưa?

Đó là nhiệm vụ của người lãnh đạo xứ sở này?

CHIA VUI

Được hồng thiệp của Anh Chị Nguyễn Trọng Ninh báo tin đến ngày 22-7-72 (tức 12 tháng 6 năm Nhâm Tý) sẽ làm lễ vu quy cho trường nữ.

Cháu: NGUYỄN THỊ NGỌC BÍCH
đẹp duyên cùng

Cậu: TÔN QUANG BÌNH
Thành thật chia vui cùng hai họ Nguyễn Tôn, riêng chúc các cháu Bích-Bình trọn đời Hạnh-Phúc.

Ông Bà Nguyễn Văn Minh

PHỦ VÀ HUYỆN

Trong việc công, thum nhất là tình trạng phủ bênh phủ huyện bênh huyện. Lần đầu tiên, phủ ông phó hết bênh các ông tướng, tá dinh lưu vô việc ăn đầu ăn đuôi quý Tiết Kiệm Quân Đội. Tướng Hiếu, một trong vài ông tướng nổi tiếng là sạch đã làm một cuộc mổ xẻ ung nhọt Quý Tiết Kiệm. Ông Tướng đêch cần dấu điểm sự thật mất lòng, đồng tuốt lên Ti vi trình bày cho quốc dân đồng hồ rõ đầu đuôi câu chuyện.

Tướng Hiếu đã vạch trần đủ 36 kiểu ăn bần. Những kiểu này chẳng cũng chỉ nhằm moi móc cho bằng thích số tiền tiết kiệm do lính đóng góp trong mấy năm liền. Hành động ăn cướp cơm chim, ăn bần trên xương máu của đồng đội, thì dù là bộ QP dưới trào trước, hay Nghiệp đoàn làng ta, đều đáng phỉ nhổ.

Trong số 36 kiểu, đặc biệt có vài kiểu một nữ thương gia đóng vai chính. Tất nhiên sự ôa mãn tràn trề đã về phần người đàn bà hồi xuân này. Tuy tướng Hiếu không nói ra tên phún ăn phân lính tên là gì, nhưng số tiền ăn bần rất đáng kể, lên tới sắp si 20 triệu bạc cho mỗi vụ áp phe. Những người lính, sống nay chết mai ngoài mặt trận, và những ký giả vất óc vất tìm đi mần báo, có quyền bất bình về những chuyện ăn bần lộ liễu, cũng giống như gái thập thành tro trên ngũ ngay công viên miễn là được chỉ tiền cho đóng. Trong thực tế, gái điếm vẫn còn có liêm sỉ hơn những kẻ ăn phân này gấp bội, vì sự làm tình diễn ra âm thầm trong phòng the, trong khi 36 kiểu ăn bần diễn ra ngay thanh thiên bạch nhật, đi làm tiền của các chức sắc lấy cớ để mần đường, chú kỹ thực, con đường muốn đời vẫn lấy lợi v.v...

Cuộc điều tra của tướng Hiếu rất đáng đề cao, ăn đứt Giám sát viện, tuy cũng điều tra đủ thứ chuyện nhưng các vụ quan trọng đều bị chìm xuống cả. Nhưng vụ Quý Tiết Kiệm càng đáng bốc thơm, tinh thần chiến đấu của lính sẽ lên như điều nếu nhà nước có những quyết định thích đáng với những tên ăn bần.

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động trước tin:
Cố Chuẩn Tướng
NGUYỄN TRỌNG BẢO
Phụ tá Hành quân kiêm TTM/SĐND
đã hy sinh tại chiến trường Trị Thiên
ngày 14-07-1972.

Thành kính phân ưu cùng tang quyến
và cầu chúc anh hồn Cố Chuẩn Tướng
sớm tiêu điều miền tiên cảnh.

Trung tá KQ Hoàng ngọc Bảo
Vợ chồng Đại tá Trần đình Vị
Vợ chồng Trung tá Nguyễn mộng Hùng
Vợ chồng Thiếu tá Đào Văn Lượng
Chủ nhiệm và nhóm Con Ong

BÀ TƯỚNG NÀO ĐÂY?

Từ lâu rồi, Con Ong đã có cả tập hồ sơ «mặt» về một bà Tướng, đã có tới 8 lần phải ra tòa về vụ ký «Seec» ma. Nhưng chúng tôi vẫn thận trọng tư nghị: «Với thanh danh cấp tướng phải xa lây như vậy... Chứ có lý nào, một bà Tướng lại chủ mưu đi lừa bằng cái trò... rở tiền này».

Hôm nay tin hành lang tòa án lại phát giác, một vụ ký «seec» ma, vẫn do bà Tướng kỳ cục nói trên là thủ phạm, mà nạn nhân là 1 nhà sửa radio ở Võ di Nguy (Phủ Nhuận) đã thất cổ tự tử, mà may... trời chưa bắt chết, nên ông vẫn chưa đi đong!

Số là, gần đây, khổ chủ có chiếc xe Mazda, dạm bán. Qua sự giới thiệu của bạn bè, ông radíc được gặp bà Tướng! Nghe hai chữ bà Tướng là quá u hân hạnh và phải kiêng nể... lắm rồi. Bỏ thẳng nào dám ngờ vực! Thế là vụ buôn bán, tiến hành. Nhưng - bà Tướng dường như đã chủ mưu sẵn... từ trước. Nên bà cho biết bà mua xe dùm người bạn. Vì vậy hãy làm giấy bán xe qua tên một đệ tam nhân. Và bà Tướng ký cái «seec» giá 2 triệu 6. Khổ chủ tưởng bỏ cam đầu viết giấy cho tên một bà... ấm ở nào đó. Nay mới biết đó là một à sầm gốc Ba Tàu.

Xe trao cho bà Tướng, liền bữa sau, bà Tướng trao lại cho à sầm để đóp gọn số bạc 2 triệu 6, tiền mặt. Còn cái séc của bà, khổ chủ hí hửng, ra nhà băng lãnh bạc thì... hỡi ôi, cóc có một xu teng tiền bảo chứng.

Vì thấy bà Tướng đầy quyền uy, chắc hẳn trực trực kỹ thuật sao đó? Vô lý mà bà... toan tính âm mưu mờ ám? Thế nên khổ chủ bền đến bà để hỏi thăm thì bị né tránh. Khổ chủ bền đánh bạo đến gặp chính ông Tướng, cũng bị từ chối. Và đau khổ thay đúng lúc đang hoang mang vì mất xe mà chưa có bạc thì khổ chủ lại bị à sầm thúc hối làm giấy sang tên xe. Quá ức lòng mà lại bị sạt nghiệp vì mất hơn 2 triệu, khổ chủ thất cổ, nhưng cóc chết. Vụ này còn hứa hẹn nhiều lý kỳ mà... tin hành lang tòa án, sẽ... làm nò tung quả bom khá nặng kí về vụ 1 Bà Tướng nào đó, chuyện đi lừa bằng ký séc ma. Bạn đọc đón coi.

HÃNG TIN CÒN CỐC

Gần đây, anh em trong làng báo thủ đồ ngỡ ngác hỏi nhau về sự xuất hiện của một hãng tin, mang danh tin «TKC» Có người bảo đó là tin khẩn cấp, có kẻ nói đó là tên ông Trần Khắc Chung nào đó? Người ta còn... kinh ngạc hơn khi thấy mấy kẻ chủ trương, chuyên chiêu cổ mấy bà đồng cô, bóng cậu, đề... ép buộc giới này, hàng tháng phải chi địa mua tin... Con cóc chết của họ. Nghe nói, vì thấy bọn chúng lòng hành thái quá, khiến anh em ký giả chuyên nghiệp thứ thiệt phải do mặt vì mắc cỡ... Thế nên, đầu tuần qua, qui ông cô áo Trắng đã có nháy ý đến gõ cửa hỏi thăm thể Nhà Báo và giấy phép hành nghề của công ty T.K.C. Thế là toàn bộ qui vị xếp lờn, xếp bệ của hãng tin đồng cô, bóng cậu đã rú nhau đi tản chiến thuật lộn luôn mất tiêu!

Con Ong rất ngứa mắt vì mấy chú cứ hay ềng ềng làm xấu lây cả làng báo. Hãy đi kiếm nghề khác mà sống đừng vô vi...án độn thấy mọi

Chúc mừng

Rất mừng rỡ được tin:
HUỖNH TUYẾT ANGA - TRẦN CÔNG PHO
lên xe hoa ngày 22-7-72

Chúc ANGA-PHO ngàn đời yêu nhau tha thiết,
con cháu đầy đàn.

HÍM

HEPACHAUT

VIỆN BẢO-CHẾ: HADZER

- Nước cốt lá ARTICHAUT
- Nước cốt GAN BÒ TƯƠI
- SINH-TỐ B12
- SINH-TỐ B1
- SINH-TỐ B2
- SINH-TỐ B6
- SINH-TỐ PP
- SINH-TỐ D2

- YẾU GAN, NỒNG GAN
- GÂY ỒM, MẮT NGỦ
- MỤN Ở MẶT
- NGỦA MỀ ĐAY
- THIỆU MÁU
- LAO-LỰC, TÁO SÓN,
- ĐƯỜNG THAI
- MỎI MỆT

11-07-72 0117/000 ngày 0-3-007

Sổ đoạn trường

□ KÉP ĐỌC ghi

GÔ-VỚC VỚI CHỦ TRƯỞNG ĐÀ ĐIỀU

□ Có gì lạ trong hiện tượng Gô-vốc? — Gô-vốc có tí hy vọng còn nào đặc cử TT Mỹ không? — Cái mà CSBV chờ đợi ở Gô-vốc — Thực chất của chương trình tranh cử của đảng DC nhằm thực hiện một cuộc “trưng cầu dân ý” bán chính thức — Chiến lược đường trường của Mỹ nhằm buộc Hà-nội chạy sang Sài-gòn 10 năm.

Đảng dân chủ Mỹ đã chính thức bầu Mack Gô-Vốc làm ứng cử viên TT để đối đầu với đương kim TT Mỹ Nixon. Nhớ lại tháng 5 trước, cái tên Gô-vốc còn lạ hoắc, còn bị coi là vô danh tiểu tốt. Bấy giờ Gô-vốc đã gây được sự ồn ào trong dư luận Mỹ, và Gô-vốc trở thành một hiện tượng.

Gô-vốc bỗng nổi tiếng nhờ những khẩu hiệu quá khích, đánh trúng tâm lý của một thiểu số dân Mỹ ưa hèn, truy lạc, sa đọa, vô trách nhiệm. Qua các khẩu hiệu đó, người ta thấy cái chủ trương của Gô-vốc thật kỳ lạ.

Về đối ngoại, Gô-vốc chủ trương mất nước Mỹ “thu mình trong vỏ ốc” nghĩa là một nước cô lập với thế giới bên ngoài. Trước Mỹ đã một lần chủ trương cô lập, và kết quả đã đưa nước Mỹ vào một tình trạng khủng hoảng sa sút trầm trọng.

Đối với Cộng Sản, Gô-vốc chủ trương Mỹ đầu hàng vô điều kiện, chính trong bản tuyên cáo chính thức, sau khi được bầu làm ứng cử viên TT của đảng Dân Chủ, Gô-vốc đã xác nhận nếu đắc cử, ông sẽ đình chỉ vô điều kiện mọi phi vụ oanh tạc ở ĐD, rút hết và vô điều kiện mọi lính Mỹ ở ĐNÁ và sẵn sàng sang BV Lạy Lạy nhà cầm quyền Hà-Nội xin họ thả tù binh.

Về đối nội, Gô-vốc chủ trương hợp thức hóa các tệ trạng nghiêm ngập cần sa, đàn bà chơi bừa bãi rồi phá thai thả dàn, và những vụ “chờ lê phao câu”, tức là bệnh đồng tính luyến ái đàn ông chơi đàn ông.

Nếu Gô-vốc đắc cử TT Mỹ, và nếu Gô-vốc giữ đúng lời hứa thực thi chủ trương trên đây, thì nước Mỹ chắc chắn sẽ trở nên một quốc gia rất đặc biệt.

Báo Nhân Dân của BV đã viết một bài dài ca tụng Gô-vốc rất nhiều. Hà-nội hy vọng nếu Gô-vốc đắc cử TT, họ sẽ được một TT Mỹ tới tận nơi quy lạy như tế sao, và khi đó họ muốn đòi gì Gô-vốc cũng chịu hết.

Họ sẽ đợi Mỹ rút hết lực lượng quân sự ở ĐD đòi Mỹ ủng hộ miền Nam, Chăm-Bốt và Lào, đòi bồi thường thiệt hại chiến tranh đòi nhận chính quyền Hà-nội là chính phủ duy nhất và hợp pháp của VN v.v.v..

Lập trường của Gô-vốc là lập trường đã điều, gặp đe dọa là rút đầu vào cát, nên Hà-nội sẽ có thể được thỏa mãn mọi đòi hỏi.

Chính vì lý do này mà có nhiều người nghĩ rằng CSBV có tình ngoan cố tại Hòa Đàm Ba Lê, chờ Mack Gô-Vốc đắc cử. Hay ít ra thì cũng chờ tới sát ngày bầu cử ở Mỹ để, tùy theo tình hình tranh cử tại HK, sẽ dứt khoát thái độ: Sẽ cứng rắn hơn, nếu thấy Gô-vốc nhiều hy vọng đặc cử: Hoặc sẽ nhượng bộ, nếu thấy Nixon nắm phần chắc.

Chúng ta đều biết, CS vốn là những con cò cưỡng chết tới đít vẫn cav. Hiện nội tình BV bề bặt lắm: một mặt kiệt quệ vì bị oanh tạc bị phong tỏa và bị thiệt hại lớn ở chiến trường miền Nam, một mặt nội bộ lãnh đạo cắn xé nhau.

Nhưng họ vẫn cố níu lấy chút hy vọng hão huyền có thể lật ngược tình thế nhờ vào một biến nào đó ở nội địa Mỹ và trên thế giới.

Song các đợt biển trên thế giới càng ngày chỉ cho thấy BV bị khẹp vào vòng cò đơn đẽ cuối cùng sẽ trở thành một thứ Sơn Quiclutte tức là thứ anh hùng rơm, say sưa chiến đấu với cái máy xay lúa.

Những điều đáng xét tới hơn cả ở hiện tượng Gô-vốc có lẽ phải là phần chiến lược của chủ trương đầu hàng Cộng Sản vô điều kiện của đảng Dân chủ Mỹ. Nói đúng hơn thì là cái hệ trọng của mục đích tranh cử Gô-vốc với một chương trình tranh cử chủ bại.

AI cũng biết rằng ở Mỹ, gián tiếp cầm quyền vẫn là những tư bản tài phiệt hoặc phe kinh doanh hoặc phe kỹ nghệ. Do đó nhiệm vụ thiên chốt của bất cứ ông TT Mỹ nào cũng vẫn là vấn đề tìm thị trường, bành trướng thị trường. Chiến tranh hay hòa bình chỉ là phương tiện giải đoạn

Vậy thì dù Gô-vốc có đắc cử, ông cũng không thể từ chối cái nhiệm vụ đó.

Ngoài ra, người ta cũng được thấy lịch sử Mỹ từng chứng minh hai đảng CH và DC Mỹ bao giờ cũng đứng chung với nhau trên mặt trận đối

ngoại. Họ chỉ được sự đối lập với nhau về những vấn đề nội bộ.

Bởi vậy, người ta được quyền nghĩ ra chủ trương đã điều mà Gô-vốc đưa vào chương trình tranh cử của ông, thực chất được các lãnh tụ Hoa Kỳ coi như một cuộc trắc nghiệm tâm lý, hay một sự trưng cầu dân ý bán chính thức, ngõ hầu kết quả của nó sẽ chứng minh đường lối đối ngoại của Mỹ là thích hợp nhất đối với thế giới cũng như đối với dân Mỹ trong những năm sắp tới.

Đó là đường lối mềm trong chiến thuật, cứng trong chiến lược: Lúc cương lúc nhu, lúc đoàn lúc trường, một đường lối rất nhiều... đàn ông tính.

Sở dĩ các lãnh tụ của Mỹ dám làm một cuộc “trưng cầu dân ý” như vậy vì họ đã tính được là Gô-vốc sẽ thua Nixon, đây không phải là một ước đoán, mà là một kết luận được rút ra từ những dự kiện thực tế

Điều kiện để Gô-vốc có hy vọng thắng Nixon là sự hợp nhất hành động của toàn thể thành phần đảng DC. Lúc này điều đó không hề có. Kennedy không chịu hy sinh đứng phò cho Gô-vốc là 1 dấu hiệu. Lãnh tụ lao động Lucany chống chủ trương của Gô-vốc về vấn đề VN là hai dấu hiệu. Sự nghi ngờ của thanh niên truy lạc và đàn da đen đối với sự thành tín của Gô-vốc là ba dấu hiệu.

Trong khi đó, Nixon ít ra đã thành công trong nhiệm vụ chính của 1 TT Mỹ là mở rộng thị trường cho các ngành sản xuất ở Mỹ qua những thỏa hiệp mậu dịch sơ khởi được ký kết giữa HK với Nga và TC.

Với một tinh thần thực tế tuyệt đối dân Mỹ ít ra cũng đã thấy đường lối hiện nay của Nixon đang đem lợi lại cho HK. Làm sao họ có thể bỏ 1 người đem lợi cho họ, để rước một người chẳng đem lại lợi ích gì.

Đối với dân Mỹ, chông mà không kiếm đủ tiền nuôi gia đình còn là lý do chính đáng cho vợ xin ly dị, nuông chỉ một Tổng Thống.

Hóa cho nên, cái lạ của hiện tượng Gô-vốc chính là sự kiện Gô-vốc đã đánh lừa được CSBV khiến BV vì cái ảo vọng đó mà tạo cơ hội cho HK đập nát tiềm năng kinh tế miền Bắc và VNCH tiêu diệt gần trọn tiềm lực quân sự của Hà-nội, để rồi cuối cùng, khi ngưng chiến (sẽ phải tới) khi Nam Bắc VN quay sang đánh nhau bằng chính trị và kinh tế, Hà-nội sẽ bị Saigon bỏ xa độ ro năm.

CÁC ÔNG LỚN TIẾT KIEM LEM NHEM?

HỎI: Một lũ những ông lớn tiết kiệm vừa bị ông tướng Diệt tham nhúng tổ đích danh là lem nhem. Quý vị thử đoán xem liệu các ông lớn lem nhem có sao không?

CHAY LÀNG: Nhất định phải có sao chớ! Cứ xem như bên Củ Sám kia kia, vừa mới có 1 ông tướng đi mò tôm, 1 ông tướng năm ấp mudn năm, 4 ông Đại tá khác cũng đi tu chùa huyền, chỉ vì cái tội dớp bạc của nhà thầu. Chẳng lẽ Annamta lại thua Củ Sám sao?

ĂN BÀN: Ủi dào, dù có thế nào cũng chẳng làm chi dù có chuyện gì cũng chẳng làm sao! Rốt cuộc rồi cũng huê cả làng, bút giấy động rừng chứ bộ!

XÔI THỊT: Lem nhem tức là đám sau lưng chiến sĩ, đã là những ông lớn mà đám sau lưng chiến sĩ trong lúc này thì không thể tha thứ được, nhất định phải đưa ra pháp trường cái.

RÉT: Ấy chết! Coi chừng kéo oan, tội nghiệp. Nghe nói mấy ông tiết kiệm hồi xưa cũng sạch lắm mà. Dùng biện pháp mạnh quá, sau này còn bỏ ai đám ra làm lớn nữa!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Ăn Bàn tỏ ra nhiều kinh nghiệm sách vở: 5 điểm?

HẠN CHẾ XUẤT NGOẠI?

HỎI: Tổng Thống vừa mới gửi văn thư yêu cầu hạn chế việc xuất ngoại của các tài to mặt lớn. Đố quý vị biết tại sao lại có chuyện này?

CHAY LÀNG: Còn phải hỏi? Chỉ mới: năm qua để cho các tài to mặt lớn đi ngao du sơn thủy. Nhà nước đi đọng mất 2 Tê đô la, vị chi là cả tỉ bạc Annamta. Cúa đầu con xốt, không cúp đi thì còn đợi gì nữa?

ĂN BÀN: Chắc là lại có trâu buớc ghét trâu ăn, có những đũa không được đi du hí ghen tị trâu ra trâu vô nên mới ra nông nổi này chứ gì!

XÔI THỊT: Phải vậy mới đẹp được bất công xã hội, dân mỗi giàu, nước mỗi mạnh, cách mạng xã hội mà ỉ!

RÉT: Than ôi thời oanh liệt nay còn đâu? Bây giờ thì mấy anh tài to mặt lớn còn có dịp nào giờ tay giờ chân nữa đâu, mà đòi xuất ngoại?

BAN GIÁM KHẢO: Toán RÉT coi vậy mà tinh đáo để: 5 điểm!

CON ÔNG CHỦ TỊCH ĐẢNG TRÓN LÍNH?

HỎI: Ở bên Củ Sám, có ông Chủ tịch Đảng Cẩm Quyền vừa mới xin từ chức vì có một quý tử trón quân dịch, không chịu đi ác ề. Thái độ của ông ta đáng khen hay đáng chê?

CHAY LÀNG: Đáng khen. Vì con ông cháu cha không chịu làm gương đi ác ề, thì con dân ngu ku đen đứa nào chịu đi?

Không ai đi cả, rồi con em dân Củ Huê cứ phải ở lại uỳnh giặc dùm mãi sao.

ĂN BÀN: Thái độ ông ta đáng chê, ở chỗ không biết cách chạy thuốc. Nếu biết thì ông ta khỏi cần từ chức, mà con ông vẫn khỏi phải đi ác ề như thường lệ.

XÔI THỊT: Chê là cái chắc. Vì đã làm đến

Chủ tịch Đảng Cẩm Quyền mà không biết các ềm nhem, có đứa con trón lính cũng để bị tổ, như thế làm chủ tịch thế quái nào được?

RÉT: Nói cho đúng ra thì ở bên xứ Củ Sám, thái độ của ông ta rất đáng khen, nhưng nếu ở xứ Annamta, lại rất đáng chê. Mỗi nơi mỗi khác chứ cá mè một lứa sao được?

BAN GIÁM KHẢO: Toán RÉT nhận định rất sát thực tế. 5 điểm nữa!

ÔNG BẢO ĐẠI ẶN CÓ?

Ông Bảo Đại đang sống phê phởn ở bên Tây, bỗng dựng lên tiếng kêu gọi 2 miền Nam Bắc ngưng đánh lộn. Quý vị có biết tại sao ông ta mần vậy chăng!

CHAY LÀNG: Chắc là lại có mấy anh Phê lãng sa ở sau lưng giật giây. Ai còn lạ gì ông Bảo Đại từ hồi nào đến giờ vẫn là con bài của Phú lãng sa...

ĂN BÀN: Không chừng hồi này ông rách quá, nên đành bạo phôi tuyên bố nhằng vài câu kiếm chút cháo. Chẳng gì cũng là một áp phe chứ ai hơi đâu tuyên bố khơi khơi?

XÔI THỊT: Đừng có nghĩ thế mà làm, ông Bảo Đại coi vậy cũng thính mũi lắm chứ không phải tay vừa đâu. Ông ta đánh hơi thấy mùi “đêm” nặng lắm rồi nên mới bắt đầu nhào vô ăn có. Nhưng còn lâu mới ăn được, ông ơi?

RÉT: Chết cha. Ông Bảo Đại mà đi nhào vô là sắp có chuyện đến nơi. Dân bảo hoàng ở xứ này cũng còn đông lắm, và cũng khó chịu lắm chứ đừng tưởng đùa.

BAN GIÁM KHẢO: Toán XÔI THỊT cũng thính mũi không thua gì ông Bảo Đại. 5 điểm.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44 90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

Vén toang một hiện tượng rất bém :

CHIẾN DỊCH « LẤP LỔ » CỦA ONG TA NHÀ ĐÈN

TIN... ĐỘC

Đóng góp tí ti cho kế hoạch hậu chiến :

Phải chận gian thương tham nhũng, di tản tài sản ra ngoại quốc TRƯỚC KHI THAY ĐỔI TIỀN BẠC

SÈ GOÔNG(TĐ) Theo tin bằng thông tấn nhà nước, hiện giờ trào đình ta đã có sẵn một kế hoạch hậu chiến rất bô, dựa trên căn bản lập trường bốn con Zê-Rô. Và r

diềm được mô tả là quan trọng nằm trong kế hoạch hậu chiến này, là nhà nước đã chuẩn bị thay thế nhất loạt các loại tiền tệ đang lưu hành để về hiệu hóa số bạc của

ta đang nằm trong tay tội kinh tài địch.

Tuy nhiên theo suy luận của Con Ong cái biện pháp trên nếu nay mai trở thành sự thực thì chẳng những sẽ làm kinh tài vì xi diên đầu mà còn khiến tập đoàn gian thương tham nhũng khôn quần ghé gớm. Bởi vậy ngay từ bây giờ tội này đã lăm le mở chiến dịch vét vơ ngoại tệ hoặc tìm cách tiêu lòn ra ngoại quốc bằng bất cứ giá nào. Tất cả chúng ta cần phải sáng suốt đừng để lọt những đồng tiền chớ để ấy tẩu thoát, kéo bởi đéch kịp thì ph: a lăm l

Miệng bình đã bẽ, làm sao giữ nổi hơi khắm?

SÈ GOÔNG(TĐ). Tuần trước C.O đã nghiêm chỉnh khuyến cáo Tướng Minh Râu Tư lệnh Không Quân nên ra tay quét dọn của ngõ về vụ một ông quan năm mấy bay đề xu, có máu ra chim vớ thuộc cấp. Nay được biết thêm ông quan năm bẽ bối đó đã tỏ ra lo âu cho tương lai chức vụ, ông biệt phái đích thân bà quan năm cùng một số đàn em cật ruột về về Saigon để dọn ngang mọi luồng dư luận hắc ám. Dĩ nhiên với những đạo bùa linh mang chân dung đức Thánh Trần.

vài đấng mây râu lệ hoặc, mặt mũi khá gọi là có hồn, lán la lui tới đề ri tai này nọ. Sự việc cũ lần này khiến bọn C.O hết sức một cười. Vì miệng bình đã bẽ thì dù có bị chặt cách mấy cũng khó lòng giữ được hơi khắm khỏi xông ra. Ngay thơ, đến thế nghĩ cũng tội nghiệp vậy!

Hóa nên trong mấy ngày vừa qua tại tòa soạn một số đồng nghiệp nhứt trình, thiên hạ bỗng thấy xuất hiện

NHẮN TIN

Đã nhận được rất nhiều tài liệu và thư tố giác. Vì lý do người tố cáo không để rõ danh tánh, địa chỉ. Nên chúng tôi phải kiểm lại.

Thành thật cảm ơn.

C. O.

Sau cái chết của cố Trung úy Phi công Nguyễn hữu Tài, trưởng nam của tướng một số Nguyễn hữu

Xứ ta đã có bao nhiêu « con ông Tướng » CHẾT TRẬN?

Hạnh, Dư luận đã đặc biệt nhắc nhở đến sự hy sinh có nhiều ý nghĩa trong trường hợp kể trên. Bởi vì rằng, làm đến cấp tướng ở xứ này, khối nói ai cũng biết với trung úy Nguyễn hữu Tài, nếu muốn hẳn là anh sẽ có ngay một chỗ ngồi có đấm báo 3 chữ «đại bình an» lại gần thêm chữ Thọ, to tướng bên mình.

Thế nhưng, anh Tài đã tự chọn cho mình con đường đi, nhìn thẳng vào mọi người. Anh đã chiến đấu, thật công bằng, và đã gục ngã thật anh dũng. Nghĩ đến Ng. hữu Tài, người ta không khỏi ợc nhớ đến... cả đấm, cả đàn qui cựa âm cung, con của qui tướng quân xé tả, hiện đang du dương bên Tây, bên Mỹ, Thụy Sĩ, Nhật Bản v.v...

Liệu đến bao giờ, thì sẽ có vài ba cậu con của... tướng vì đọc báo, thấy cái chết của Ng. hữu Tài, bèn bị lương tâm ray rứt, và bèn xấu hổ quá xá, liền xung phong xin về nước tòng quân.

Chuyện này, kể ra hơi hoang đường, cầu trời mai một, có xảy ra thật sự, thì... lúc đó, chiến tranh mới mong kết thúc.

Được biết tướng Hạnh cũng nhất trung úy Tài. Sau khi dự lễ an táng cho tướng nam, tướng Hạnh vốn đau tim, đã bị xỉu vì quá xúc động. Hiện ông đang nằm điều trị tại bệnh viện.

đang tới hồi kinh khiếp!

☐ MÁY ONG TA NHÀ ĐÈN HỀ HỀ BẢO NHAU GIỮ GÌN THẺ ĐIỆN : LỖ THỤT DÙ BỤ SÀU CHỪNG NÀO CỨNG PHẢI TUYỆT MẬT, RỒI NHẮN NHA LẤP LỔ KHÔNG SAO!

☐ Đặc biệt của CO

Sè Goong (TĐ) : Dân chúng nước Sè-Goong đang khóc thét về vấn đề ông ta nhà đèn. Hít cổ không chịu được! Có nhiều gia đình nhân số chỉ đếm được vài ba ngoe, lại đéch có những tiện nghi tối tân lịch sự như máy lạnh máy giặt hoặc phi di đeca sét gì cả, nghĩa là việc xài điện rất hà tiện hà tiện, nhưng tháng tháng họ cứ bị ông ta nhà đèn đề cõ ra phết cho những quần tiền điện đến... tá tóa tam tính. Nhiều người đã lấy làm hãi sợ tưởng đầu giá điện chính thức leo thang tới hai ba bô một kí rồi!

Tay nhiên theo nguồn tin tuyệt mật C.O vừa thu lượm được, thì cái sự tăng thu tiền điện của ông ta nhà đèn này nó bắt nguồn từ một nguyên nhân rất chó đê là vấn đề thụt két! Két của nhà đèn bị máy ông chức việc nhà đèn bồng đi « di tản chiến

thuật » từ hồi nào không biết, bây giờ mới được khám phá ra, nên nội bộ máy ông có phần lo lắng. Thế nhưng các ông ta nhà đèn thì kinh vốn là những người biết coi trọng vấn đề thẻ điện ghê lắm, máy ông bảo nhau giữ thiệt bém hiện tượng bị thụt két khôn lịa kia đặng từ từ giải quyết sau. Và cái biện pháp « lấp lỗ » đã được ông ta nhà đèn đề ra thật hay: Tắc-xê lều đầu trụ đầu đèn mỗi đũa thêm một ít. Rồi tích tiểu ất phải thành đại. Cái lỗ thụt dù to bự cách mấy thì cũng sẽ đầy ắp, có khi lại còn tràn trề ra ngoài nữa là khác. Thú thế.

Hiện nay thì câu chuyện ông ta nhà đèn vườn còu dài dài, hứa hẹn rất nhiều pha giết gân sôi nổi. Vay xin khất hồi sau phân giải.

HẠM '2 CHAI, 1 ĐĨA'

là ai?

Sau nhiều loại bài, Con Ong viết về đất Nhà Trang, bạn đọc ở địa phương đã gửi thơ về đề yêu cầu nhà báo đã ra tay quét dọn thì hãy chú ý đến những tên Hạm gần dân nhất và sống sát dân nhất!

Và hiện nay ở phần đất Quận Nhì của Nhà Thành có quan Tấn Thối, được đồng bào đặt tên là Hạm 'Hai chai, một đĩa' có nghĩa là được gặp Quan Tấn Thối tại nhà đề nần ni gì đó thì phải biết điều lệ mang quà ra mắt là 'Hai Mác Ten và một đĩa bao thơ'. Còn một nói chuyện với Quan đề vào đề một áp-phê nào đó, thì... Ở tiệm ăn cũng phải có « 2 chai, 1 đĩa dóp » Gắn đây, khi đã say sưa bi-tết rồi, Quan cao hứng kéo quần ra bờ biển, rồi hò hét chặn xét các ghe thuyền đánh cá, đề...ôm về nhà một xe «dodge» đầy cá! Quan bị kiện tùm lùm về vụ ăn cướp cá của dân, nhưng rồi vẫn hòa cả làng.

Quan Tấn Thối, thường vô ngục Quan có Bà Lớn che chở vì quan đã từng lập thành tích năng hi... Bà lớn, đóng vai Sĩ quan hầu hạ Bà lớn, một thời gian dài... lòng thông. Do đó, Bà lớn thương lắm. tin lắm! Ai chạm đến Quan, đã có Bà lớn lo, chống đỡ. Vùng đất Q2 nổi tiếng là nơi hoạt động của nhà điếm và Kỳ báo. Quan Tấn Thối đã thu hút tuần, hội thàng của các chủ điếm nổi danh như bà Ba Đ. Nhà Tân A nhà «thời de luxe» ở Nguyễn Trãi.

Gần đây, Quan nóng làm giàu đột giai đoạn sao đó mà quan Tấn Thối bày về ra trò xoay xoi; bằng cách, cứ đứng châu ở cửa Quận, đợi đến 10 giờ kém 15, là quan cho quân lính ra về từng loạt những ai còn đi phát phơ, quanh lãnh thổ của quan trấn nhậm. Đề rồi Quan cho lính ri tai... mỗi đầu người nộp quan 1 xin, quan cho ra về thông thả, bằng không... quan cho năm ngu với muối thứ 1 đêm cào

thêm phần âm áp. Quan đã bắt bớ rất bừa bãi. An nói thì tục tũn, há mồm là chửi thề, quan đã từng ngồi ghế tư pháp mặc dù quan dốt tịt về pháp lý. Rất mong Tướng quân... trấn nhậm đất Nhà Trang, hãy lôi cổ quan Tấn Thối về đề «giáo dục»... cho Quan một thời kỳ, sau đó cho quan đi tác chiến, còn hơn đề quan làm... dân tình oán than, đồng bào bất mãn...

Yểm trợ chiến sĩ

Phong trào Hậu phương yểm trợ Tiền tuyến đang chiếu lên cao chúng tôi được biết ông Nguyễn thanh Hoàng tức Hồ Anh chủ nhiệm Văn nghệ Tiền Phong và Khoa học huyện bí cũng đã hưởng ứng chiến dịch Hậu Phương Yểm Trợ Tiền Tuyến xin nhận đỡ đầu cho binh chủng Trường Quân Vận dưới hình thức tinh thần dĩ nhiên có phần vật chất. Được biết hiện nay tờ VNTP là tờ báo tuần đứng đầu và mạnh nhất Việt Nam.

Sau tờ báo này Con Ong yểm trợ liên đoàn 81 Biệt Cách Nhảy Dù. Đây là tờ báo tuần tư nhì ủng hộ cá chiến Sĩ Hưu Công trong Chiến Dịch Hậu Phương yểm trợ Tiền Tuyến

LÀM CHỦ BÁO, PHẢI CÓ 25 T

Một nguồn tin từ ban lang Thương Viên vừa tiết lộ: Nghị sĩ TTD và NVN vừa hoàn tất 1 dự luật báo chí bổ túc trong thời gian Luật ủy quyền được ban hành.

Theo nguồn tin trên, muốn xuất bản tờ báo, người đứng tên phải ký quỹ 20 triệu và 5 triệu ký quỹ phát hành.

Ngoài ra khi báo bị tịch thu lần thứ 2 sẽ bị (đóng cửa) rút giấy phép. Dự luật trên sẽ được đưa ra H.Đ N.C. thảo luận vào tuần tới.

Bala Công ty Sản xuất Giày, Dép Việt Nam

SỐ Q.G.D.B : 72-618-21-001, SỐ THƯƠNG MÃI 2.996B TRỤ SỞ TẠI 123 - VINH VIÊN SAIGON 10 VĂN PHÒNG THƯỜNG TRỰC 135 LÊ THÁNH TÔN S.G 2

KÍNH MỜI GÓP VỐN

Công ty nặc danh vốn 11 triệu đồng đang hoạt động tiến triển cần tăng vốn để mở thêm Đại Lý trên toàn quốc.

SỐ LƯỢNG CỔ PHẦN PHÁT HÀNH : Một ngàn cổ phần (1000). Mỗi cổ phần trị giá 10.000 đồng và một người phải mua tối thiểu là mười (10) cổ phần.

THỜI HẠN GHI MUA : Từ ngày 18-06- đến 18-08-1972.

NƠI ĐÓNG TIỀN : Trương Mục số 4804 tại Nam Hải Ngân Hàn số 68 đại lộ Nguyễn Huệ Saigon.

— Hoặc Trương Mục Trung Khu Bưu Chi Phiếu (Bưu Điện) số 1.738 tại các tỉnh.

MỌI CHI TIẾT CẦN THIẾT XIN HỎI : Văn phòng thường trực số 135 Lê Thánh Tôn Saigon 2 — điện thoại 21.484.

VAI NÉT BÀN VỀ TÁC GIẢ

Hồ Ông tự là Thân Văn, người quận Duy Tiên thuộc tỉnh Hà Nam. Thuở nhỏ chỉ thích trốn học theo bạn du thủ, du thực đi trèo me, trèo sấu. Có lần Thầy dọa đũa, sợ bị bỏ dũa, bèn nửa đêm vào nhà Thầy bằng lỗ chó chui Thầy hỏi: Sao ngươi không vào bằng cửa chính? — Đáp rằng: Với đũa vẫn miêng hiện nay, chẳng bao lâu nữa Không Tử, Phật Chúa, Mồ Hả Mết sẽ rủ nhau lên núi bỏ đời Tất cả mọi giá trị, khuôn thước phải đảo ngược. Cửa chính chỉ còn những kẻ sĩ gần dờ ra vào. Lỗ chó chui mới chính là chỗ tìm ra danh vọng giàu sang vậy. Thầy khen: Khá lắm, nếu mà nhà ngươi phát cái chức Tổng Bộ Trưởng, Nghị Ngõm, Dân Biểu chức chức sẽ vào tay — Từ đó bỏ học luôn sống đời cà lơ thất thểu.

Kịp đến lúc bọn Rợ Hồ tiếp thu Hà Nội. Thấy sống cóc nổi với đời sống dân công Lại nữa chân chỉ quen nhảy Tango, Valse, chứ không quen nhảy Sol, Đố, Mì. Bèn thốt lên: tâu há mồm theo "Ngô Chí Sĩ" vào đất Nam Ngự, vốn dờ thầy dờ thợ, không biết làm gì, liền xoay nghề viết lách nham nhở kiếm cơm. Nhiều lúc nhớ lời Thầy, muốn ra ửng cử kiếm tí danh vọng, nhưng thấy cái bản, cái hèn vẫn thua xa những chính khứa Nguyễn bá Đạo, Lý Thông, Nguyễn duy Ti... đành thôi.

Gần đây vì chán tình đời đen như mồm chó. Người sạch thì mực do và xuống làm thân chó. Đưa ghê lờ lại mực lụa quý, đi hĩa đội mào. Bèn đem nổi u nất về Buôn Hồ làm bạn với cỏ cây. Những lúc nhàn rãi lấy bút cùn viết. GIAO CHÂU LÔNG KÝ bằng thỏ ngữ cho đồng bào thương thấy rõ những cái nham nhở, bản thủ của xã hội văn miêng, để họ biết yêu thêm đời sống hồn nhiên bên cây cỏ hiền lành.

HỒI THƯ NHỨT

Xua quân vượt tuyến. Rợ Hồ dờ trò thú vật Thượng Phó Hình Đài, chính khứa tung ngôn nạng bi.

Bắc Giao Đại Nguyên Soái Võ-Giáp võ bức thư trên tay tên lính của Song Hào. Thấy bì thư đề chữ "tối mật", NGƯỜI bèn ra lệnh cho đồng chí nhỏ chuẩn ra ngoài. Đoạn lật vội lá thư ra đọc:

Nguyên văn bức thư thế này; Nam-Giao ngày Ất Dậu, tháng... năm...

Bình Nam Nguyên-Soái Song Hào, nay có vài lời phúc trình cùng Đảng: Khi mới ra quân vượt biên "tổng giải phóng", quân ta đều nức lòng muốn cắn lá cờ thâm máu anh hùng trên "cái mông" mẹ VN. Tất cả mọi đồng chí từ nhỏ cho đến nhớn, đều muốn được sống như vết chàm "Sinh Bắc Từ Nam" trên cánh tay cứu nước. Bài học tập cuối cùng trước khi đi "tổng giải phóng" là hãy hy sinh. Hy Sinh, nếu không kèn thì sẽ được ôm chặt trong vòng tay thân ái của đồng bào ta trong Nam. Còn nếu ngòm củ tí, thì cũng được về bên kia Thiên-Đàng với Bác. Bài học còn dạy cho các đồng chí binh lính ta biết rằng quân dân Nam-Giao đã chán ngán chế độ của bọn "Ngụy". Ta cứ thừa thắng xông vào, sẽ được đồng bào ruột thịt Nam-Giao tiếp đón niềm nở, không cần tốn một viên đạn của các đồng chí vĩ đại Trung-Hoa, Sơ-Việt.

Nhưng trên thực tế lại phủ phàng, khốn nạn các chịu được. Quân dân Nam-Giao không những không ủng hộ chúng ta, rai lại họ còn căm hận chúng ta hết mình. Mỗi người đều trở thành một "Cỏ Ba Hàng Xanh" căm da do bỏ dũa hầu phạt cổ các đồng chí giải phóng của ta.

Những sự kiện đó cho thấy cấp lãnh đạo ta đã lầm lớn. Cái lầm đó có thể ví von như thế này: Anh chàng A thấy anh chàng B hỏi cưới cô bé tên C không được. Anh A nghĩ rằng cô bé C, không chịu anh B, thì nhất định phải chịu mình. Thế là anh chàng bèn trau cau đến xin hỏi cưới người đẹp. Nào

GIAO CHÂU LÔNG KÝ

Nguyên bản Thổ ngữ: HỒ-ÔNG. Nhuận sắc: PAUL NUR. Bản dịch: TU-MÃ-PHONG

2. — QUYỀN THƯỢNG —

ngờ, người đẹp tuy rằng không bằng lòng anh B, nhưng còn nhỏ nhẹ mời anh ra khỏi nhà, còn anh A thì lại bị cô nàng dùng đòn gánh dũa tiễn!

Bài học trên đây, tôi mong rằng đồng chí và Đảng ta hãy suy ngẫm, để tránh cho hàng trăm ngàn các đồng chí nhỏ khờ bỏ mạng... nơi sa trường một cách oan uổng.

Hiện nay tình thần các cán binh ta đã xuống dốc một cách thê thảm. Tôi muốn "phanh" lại và cho anh em phú linh, nhưng không có cách nào. Mong Đại Đồng chí chỉ giáo.

Với đũa này, tôi e ngại rằng "bọn Ngụy" không cần phải gây mắng-đồ-lin, kéo dãn bản TUNG CÁN CHIM, cán binh ta cũng sẽ lần lượt bỏ ra hồi chánh hết.

Đọc đến đây Nguyên Soái Võ Giáp vừa hải vừa giận. Người vo tròn bức thư vứt vào sọt rác, nhưng rồi lại mở ra vuốt lại ngay ngắn và đọc tiếp. Cứ như thế một lúc Nguyên Soái Võ Giáp mặt phờ râu bật ngửa người trên thành ghế. Điều thuốc "xi gà để quốc" gần trên môi đã cháy sát da, mà Nguyên Soái Võ Giáp cũng không hề biết.

Vừa lúc đó, phía ngoài cửa có nhiều hươc chân dồn dập đi tới. Võ-Giáp nhét vội bức thư vào trong túi áo. Quát hỏi:

- Cái gì lộn xộn đó hả? - Dạ chúng em đây. - Vào.

Tiếp theo tiếng quát của Nguyên - Soái Võ-Giáp. Một đám đồng chí vừa đực vừa cái mở toang cửa bước vào.

Thấy gương mặt kém vui của Võ Giáp, một nữ đồng chí ôn ền lên tiếng hỏi:

- Đồng chí có gì kém vui, mà trông mặt đồng chí có vẻ... dài hơn thường ngày vậy?

Nguyên Soái Võ Giáp không đáp, người liếc nhanh đám đồng chí. Đoạn nói lớn:

- Đánh cho ta vài hồi trống. Ta đang cần đây đủ các đồng chí Tướng lĩnh để họp bàn vài vấn đề quan trọng.

Sau hồi trống, một số cán bộ cao cấp đều kéo đến tề tựu đông đủ dưới trường. Bắc Giao Đại Nguyên Soái Võ Giáp cất giọng trầm buồn:

- Quân ta đang ở vào cái thế đầu đầu vào miệng cộp. Các đồng chí có kế gì cứu được chăng?

Một người đứng dậy thưa: - Bầm đồng chí Đại Nguyên soái bọn "Mỹ ngụy" là cộp giấy, chúng ta sợ quái gì?

Võ Giáp đang buồn bực, nghe nói câu tiết cung tay đập xuống bàn đến rầm một phát quát lớn:

- Mọc xà lù! Nếu Mỹ Ngụy là cộp

giấy thì ta còn vấn kế các người làm con mẹ gì nữa! Đồng chí thốt ra câu nói thơ ngây cụ thấy Đồng chí Đại Nguyên Soái nổi trán lồi dinh sợ và đá ra quần. Bèn ngậm miệng ngồi im im.

Võ-Giáp cất giọng buồn buồn, trái hẳn với những nét kiêu căng thường lệ:

- Sự thật mới đầu Đảng cũng tưởng bọn Mỹ Ngụy chỉ là con cộp giấy. Dân Nam-Giao khao khát chờ chúng ta vào "Tổng giải phóng" bởi vậy chúng ta đi sai nước cờ là an toàn lực lượng vượt biên định chờ trò biểu diễn đút đầu vào miệng cộp giấy để đi lấy le với thế giới. Không ngờ bọn Mỹ Ngụy lại là cộp thật với bộ răng bén nhọn không thể tưởng tượng được...

Một người khác ngắt lời Võ Giáp: - Thưa Đại Nguyên Soái, còn lòng dân Nam-Giao thì sao?

- Võ Giáp buông một câu đầy chán nản. - Tất cả đều căm thù chúng ta. Một người khác đưa ý kiến. - Vậy thì giết hết. Võ Giáp nhếch miêng cười. - Cái đó thì khỏi nói.

Một người nữa có vẻ thực tế hơn. Đứng lên phát biểu:

- Giải phóng tức là giết rồi. Còn gì để mà phải bàn cãi đến vấn đề này nữa. Tôi đề nghị các vị nên đi vào thực tế là làm thế nào để có thể đánh thắng quân Mỹ Ngụy. Riêng bọn dân Nam-Giao, chúng ta "giải phóng" được mạng vào hay mạng ấy. Khi nào chiếm được Nam-Giao chúng ta sẽ thay thế dân Nam-Giao bằng dân Bắc-Giao hết?

Lời nói sắt thép của đồng chí này đã đi đúng con đường của "Bác" đã vạch ra trước khi về núi giun, nên đã được mọi người hoan hô nhiệt liệt.

Bắc Giao Đại Nguyên Soái Võ Giáp phát tay ra lệnh cho các đồng chí tạm chấm dứt màn tung hô. Đoạn nói:

- Chàng đầu gì các đồng chí, tôi vừa nhận được báo cáo của đồng chí, Song Hào.

Theo đó thì quân ta đang bị chôn vùi vào thế tiến thoái lưỡng nan. Các đồng chí nghĩ là chúng ta nên đưa thêm quân và chiến xa vào để đánh cạn láng Hay là chúng ta tìm cách phú linh một cách êm đẹp?

Một đồng chí đưa ý kiến:

- Trước khi đi đến quyết định đánh hoặc rút Tôi đề nghị chúng ta nên tham khảo với các nước dân anh vĩ đại. Nếu dân anh chúng ta bảo đánh thì đánh. Bảo rút thì rút.

Bắc Giao Đại Nguyên Soái thở dài:

- Hiện Mèo đã chơi cha, đi "nói chuyện" với các đàn anh chúng ta hết cả rồi. Bởi vậy hai đàn anh Nga-Tàu đều làm lơ, ngậm miệng, dẫu tay trước việc Mèo phong tỏa hải cảng của ta. Lúc này trông chờ vào các đàn anh là bỏ mẹ. Chúng ta phải tự quyết định số phận khốn nạn của chúng ta.

Cả đám đồng chí của Bắc Giao Đại Nguyên Soái đều im lặng có vẻ có ý kiến gì cả. Mãi một vài khắc sau mới có kẻ đứng lên đưa kế:

- Tôi đề nghị chúng ta cứ tiếp tục đánh, chết lớp này, nhồi vào lớp khác. Đánh đến cùng...

Bắc Giao Đại Nguyên Soái cất tiếng hỏi:

- Đánh răng đánh đến cùng. Nhưng lấy lính đâu mà đánh? - Ta cứ việc tuyển mộ thêm. 18, 20 hết thì ta lấy 14, 16, lấy 12, 14!

Một đồng chí khác thấy ngồi ngậm miệng mãi cũng chửi. Bèn vuốt theo:

- Đúng! Đồng chí đó nói đúng. Lấy lính càng nhỏ tuổi bao nhiêu, càng chứng tỏ tinh thần sớm giác ngộ và yêu nước, của thiếu nhi miền Bắc, bấy nhiêu. Đây là một diêm sơn đẹp, tôi mong Đại Đồng chí Võ Giáp nên đem tờ vào trang sử

(Còn tiếp)

Advertisement for RHUMEX medicine. Text: Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu, Nhức răng - Đau nhức, Cáp thit. HÃY UÔNG: RHUMEX. (BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY). NHÃN HIỆU CON VOI.

Advertisement for SIROP REACTIN (BETA) medicine. Text: Biếng ăn! Mất ngủ!, HÃY UÔNG: SIROP REACTIN (BETA). • ĂN NGON • MAU ĐÓI • LÊN CÁN NHANH CHÓNG • DỄ NGỦ YÊN LÀNH • TRỊ MỌI PHONG NGŨA. Có bán tại các nhà Thuốc Tây.

Nửa đùa nửa thật

♦ CỬU SÙNG

VÔ TRÁCH NHIỆM VÀ VÔ GIÁ TRỊ

Các thí sinh Tú Tài 11 năm nay đúng là đã bị sao Quả Tạ chiếu vô cùng mệnh cho nên toàn gặp những sự xui xẻo. Mới chẵn một chân rảo bước vô trường thi thì vô ngay phải cái đề Pháp mà mấy cha già mò ở Nha Khảo Thí lúc uỳnh mây đã bỏ sót cha nó một chữ. Chắc là đêm hôm trước «phải trả lời» cho vợ, mệt phờ râu tóc, chân tay run lay bầy thành thử ra cái tên khốn kiếp nào đó đã lú ruột lú gan đi, quên không đọc lại đề sửa chữa, báo hại các thí sinh mất bao nhiêu thì giờ vàng bạc.

Nhưng vụ đề Pháp chỉ là một cái sự kiện đơn giản rất nhỏ. Cái Toán mới thật sự bùng nổ tất cả những cái thú vị um trong cái cuộc thi cử lãng xẹt này.

Sáng thứ hai 17-7, một nhóm giám khảo đã gửi cho báo chí 1 bản văn dài 5 trang đánh máy lên tiếng về «trách nhiệm của Nha Khảo Thí đối với đề Toán kỳ thi Tú Tài 11 khóa 5-7 mà cho rằng «đề Toán sai lầm về kỹ thuật và hư hỏng về tinh thần.»

Người ta được biết rằng, các vị giám khảo kể trên đều là những giáo sư Toán và hiện đang chấm thi Toán thuộc 4 Hội đồng B. Họ cho rằng, «nếu phân tách về phương diện kỹ thuật thì người ta nhận thấy rằng, đề thi Toán giống như một cái thước đem ra đo con vi trùng. Nếu xét về thời gian cần thiết để giải bài Toán thì lại là cả một mẫu thuẫn. Các giám khảo ban Toán gồm những giáo sư toán lớp 12B đã họp lại để giải một bài mẫu lấy đó làm thang điểm để chấm bài cũng phải dùng tới gần Năm tiếng đồng hồ. Các thầy giải tập thể mà còn cần nhiều thì giờ như vậy huống chi học trò tự lực cánh sinh thì làm sao có thể hoàn tất được bài toán trong ba giờ nhất định, nếu giả tí như thí sinh thông suốt vấn đề như các giáo sư chẳng nữa.»

Ngay sau bữa thi Toán, đại đa số các thí sinh, nếu là liền bì con gái phụ nữ thì bước ra khỏi trường thi với một vẻ mặt ủ rũ rĩ như đi đưa đám trở về, còn nếu là liền ông thanh niên con trai, dù là con nhà lành đến thế nào đi chăng nữa, cũng không khỏi tỏ ra những tiếng chửi thề hoặc vắng tiếng Đức từ lùm.

Có thí sinh đã phải thét ra rằng, đề Toán năm nay khó gấp 3 vạn lần năm rồi. Có cụ cậu, ngồi cần đến nát bút chì nguyên tử ra mà vuôn không sao có thể giải nổi.

Bởi vì tại sao?
Xin quần hùng hãy lắng nghe lời phân giải của nhóm giám khảo kể trên.

Theo nhóm giám khảo này thì đề Toán năm nay chỉ là cách Đánh lừa học sinh mặc dầu tất cả câu hỏi giáo khoa và bài Toán đều nằm trong chương trình toán 12B thế nhưng các vị giám khảo ấy lại cho rằng muốn tìm hiểu nội dung của bài thi Toán này người ta phải tìm hiểu chương trình toán lớp 12 ban B và số giờ dạy.

Mỗi tuần học sinh học 6 giờ Toán trong đó có 4 giờ Hình và chỉ hai giờ Giải tích. Như vậy tầm mức quan trọng của phần Hình học luôn luôn được gọi là gấp đôi phần Giải tích.

Cũng theo các nhà giáo dục có lương tâm kể trên, thì, để tránh bên trọng bên khinh giữa Hình học và Giải tích, bài thi Toán thường phải là một sự tổng hợp tối đa chương trình. Thí dụ như Toán là Hình thì câu hỏi giáo khoa sẽ là Giải tích và ngược lại. Đáng này đề Toán lại toàn là Giải tích trong khi Giải tích chiếm 1/3 số giờ học Toán của lớp 12B.

ÔNG THẦY SAO LẠI NỖ UỶNH TRỘM HỌC SINH!

Các vị giám khảo chân chính này còn cho biết thêm rằng, từ trước đến nay, các thí sinh vẫn có thói quen là muốn đậu Tú Tài 11 Toán thì phải hết sức chú trọng về Hình, và Giải tích thường chỉ nhằm vào câu hỏi giáo khoa.

Các vị đó còn nhấn mạnh rằng: «Tụi trẻ nó hiểu như vậy cũng không hẳn là lỗi của chúng nó. Điều lỗi lầm này đến giờ vẫn có là vì thể lệ thi cử lờ mờ và cái tập quán cổ hữu là cả chục năm nay cứ bài Toán thì là Hình mà câu hỏi giáo khoa là phần Đại số. Nhưng đề thi năm nay lại khác hẳn tuy đó là quyền của người ra đề, nhưng cũng chỉ là cách đánh đố học sinh hay phục kích học sinh mà thôi.»

Và các vị giám khảo có nhiệm vụ chấm môn Toán này đã kết luận:
— Người Quốc gia không nên phục kích lẫn nhau và ông thầy lại càng không nên phục kích học sinh.

Ồi chào! Phải nói rằng đây là 1 vụ uỳnh trộm, uỳnh lén. Mấy cha

ở Nha Khảo Thí đã coi thí sinh như quân hãn quân thù, đã nhè ngay chỗ sơ hở, nơi nhược điểm của thí sinh mà tung ra một chương chí mạng.

Sự phụ mà đối xử mí lì môn đồ như rứa thiệt là mất dạy và vô giáo dục, ừ thì rằng đối mí quân thù thì nó lại đi một nhè. Có thể bắn sau lưng. Có thể, rình lúc chúng nó sơ ý, giơ cái chân bần thừ ra, ngang cho một phát để chúng nó ngã quay lơ ra rồi xĩa cho chúng nó một phát dao găm, cũng không có sao hết, dẫu đó chỉ là một đòn rớt ma giáo và rất ba que số lá như sau này.

Nhưng đối mí lũ học sinh đầu xanh tuổi trẻ thì dù ngay trong người chỉ còn có một các lương tâm cũng chẳng bao giờ lại nở lòng nào như vậy. Có khác gì như đem dựng cả một lò chường ngại vật lên để cản con đường tiến của hơn 60.000 sĩ tử tiến vào ngưỡng cửa đại học.

CÁC THÍ SINH LÀ NẠN NHÂN CỦA MỘT VỤ TRANH CHẤP

Cũng theo sự tiết lộ của các vị giám khảo kể trên thì việc ra cái đề thi phải giở kia chỉ là hậu quả của một sự tranh chấp giữa hai phe. Phe Hình học và phe Giải tích trong cái nội bộ của Nha Khảo Thí.

Môn phái Giải tích năm nay muốn làm lệch tủ của môn phái Hình học nên đã cố tình đưa ra một cái đề oái oăm, dù sai lệch về kỹ thuật, dù hư hỏng về tinh thần, thiềng thử ra, trâu bò húc nhau, ở giữa thí sinh chịu cái và lấy.

Ồ! Thì té ra là các thầy chơi nhau! Các thầy đồ kỵ ghen ghét nhau! Tị nạnh lẫn nhau. Nếu thế thì tại sao các thầy không đóng kín cửa lại, cũng thừng căng tay, hạ thấp chân, uỳnh nhau, học xi đầu ra, hà cơ làm sao lại đem thí sinh ra làm những con vật thí nghiệm?

Chỉ khốn khổ cho các thí sinh ở giữa chết chệt giữa hai lần đạn Hình học và Giải tích của các thầy bắn ra. Để rồi họ phải rước lấy cái kết quả thể thâm nào nê: trong tất cả 4 Hội đồng B (B1-B2 và nhất là B3, B4 có chừng 70%) thí sinh bị dưới 6 điểm về môn Toán, và 90% dưới 10 điểm.

Các thầy uỳnh trộm, uỳnh lén và uỳnh đố nhau như vậy thì thử hỏi rằng, có đến ông nội thí sinh sống lại làm cũng không nổi huống hồ là các thí sinh. Hơn nữa, ngay đến bản thân các vị giám khảo, khi chấm thi phải họp nhau lại để làm một bài giải lấy đó làm mẫu mà cũng phải mất tới Năm tiếng đồng hồ mới tìm ra được, vậy thì thí sinh chỉ còn có nước khóc.

Hóa cho nên, các vị giám khảo chân chính kể trên, một lần nữa đã nhấn mạnh rằng:

— Vô tình hay hữu ý, người ra đề thi phải chịu trách nhiệm.

LƯƠNG TÂM CẢN DỨT!

Ở vài hoàn cảnh các bộ giám khảo chấm Toán năm nay thiệt cũng khổ! Biết chấm như thế nào cho nó đúng luật giang hồ. Trên nguyên tắc, hệ thấy bài nào đúng thì chấm đúng, bài nào sai thì gạch toẹt và hạ bút chầu phê một con số Zero to tở mẹ bằng cái hạt vịt lộn.

Nhưng ác một nỗi, cái đề Toán ma quỷ này lại có những sai lầm về phần kỹ thuật lẫn tinh thần, thì các ông thầy làm sao để có thể chấm nổi?

Xin quần hùng một lần nữa, hãy lắng nghe những lời tâm sự của các ông thầy chấm thi có đầy thiện chí.

— Nhiệm vụ của ban giám khảo chúng tôi, thấy Đúng thì chấm Đúng, thấy Sai thì chấm Sai nhưng với một đề thi sai lầm về phần kỹ thuật lẫn tinh thần thành ra trên phương diện lương tâm ông thầy chúng tôi cảm thấy như đồng lõa với một sự sai lầm và bất công đối với bọn trẻ, nhất là bọn trẻ này đang đứng trước mọi bất công của thời cuộc đang chuẩn bị lên đường tòng quân phục vụ đất nước thì mặc cảm đồng lõa lại càng thấy nặng nề hơn.

Nhóm giám khảo này cho rằng để giữ được thái độ chính đáng của người làm giáo dục phải cần đứng trên quyền lợi cá nhân khi làm một việc có ảnh hưởng đến hàng trăm ngàn người như một đề thi. Các vị đó cũng cho biết trong số 52 ngàn thí sinh thì có 30 ngàn thuộc lớp tuổi tòng quân và tương lai của cả gia đình họ tùy thuộc vào sự «đầu hay trượt» của họ.

Kết luận, các vị đó thỉnh cầu Bộ Giáo dục có một biện pháp mau chóng để xoa dịu phần nào dư luận cửu vọt thí sinh, giúp cho giám khảo khỏi bị lương tâm cắn dứ và nhứt là học sinh còn niềm tin tưởng nơi các thầy và Bộ Giáo dục.

Thiết tưởng cũng nên ghi thêm rằng, trong môn thi Văn nghiệm về Sử Địa Công Dân, Nha Khảo Thí cũng bị một số giám khảo họp tại trường Pétres-Ký tố cáo rằng, có rất nhiều câu hỏi sai lạc, mơ hồ, vô văn, và họ đề nghị dù thí sinh ghi đúng hay ghi trật cũng đều nên cho đúng tuốt lượt, bởi lẽ câu hỏi đã mơ hồ sai lạc thì còn trả lời đúng thế cóc khô nào được.

Chưa bao giờ lại thấy có một kỳ thi nào lại có nhiều sự kiện gạn như năm nay.

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T. Nông Nghiệp • Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T. Nông Nghiệp

Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp

VÀ 47 CHI-NHÁNH TRÊN TOÀN-QUỐC

ÁP DỤNG LÃI SUẤT BIỂU TỪ 16-5-1972:

<ul style="list-style-type: none"> ☐ TRƯỞNG-MỤC TIẾT-KIỆM: Không xò số: 17%. Dự xò số lời chính: 13%, lời phụ: 4%. ☐ TRƯỞNG-MỤC KÝ-NGÂN ĐỊNH-KỶ: 1 tháng: 17%. — 3 tháng: 19%. — 6 tháng: 21%. — 9 tháng: 22%. — 12 tháng: 24%. ☐ LÃI-SUẤT TÍN-DỤNG: Từ 14% đến 26%, tùy theo thời hạn và mục đích. 	<p>ĐẶC ĐIỂM CỦA NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG NGHIỆP</p> <ul style="list-style-type: none"> — Trả lãi suất CAO như bất cứ một Ngân Hàng nào khác. — Cho vay với lãi suất HẠ HƠN các Ngân Hàng khác để giúp đỡ bảo các giới phát triển và các ngành Nông, Lâm, Ngư, Mục. — Là Ngân Hàng duy nhất tại Việt Nam có đặt Chi Nhánh tại các Tỉnh trên toàn quốc.
---	--

NGÂN HÀNG UY TÍN VÀ BẢO ĐÀM NHẤT

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T. Nông Nghiệp • Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T. Nông Nghiệp

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T.N

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T.N

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

BẮC TIẾN CARAVEN !

Bao giờ cũng thế, cứ mỗi khi loáng thoáng nghe thấy tiếng động chén đĩa là y như các nhà chính khừ đảng phái của ta bỗng nhiên lại hoạt động thật hăng. Điều này vốn đã trở thành một thứ thói quen kỳ cục chắc như bắp của nền sinh hoạt chính trị xứ An Nam Cộng Hòa. Bởi vậy trong thời gian vừa qua quần chúng Giao Chỉ đã lại thấy các ông Đảng phái bắt tay vào việc. Đặc biệt các ông đã tổ chức một cuộc họp rất sôm, đã đồng thanh tuyên bố rất khiếp: «Bắc Tiến!» Tất cả chúng ta sẽ Bắc Tiến để tiêu diệt bọn Cộng Sản ngoan cố, không đưa nào thêm thắt lưì sắt!

Và để tưởng thưởng cho tinh thần chống cộng cao vởi đó, lúc tan cuộc họp các nhà chính trị lừng danh của ta đã kéo thúc lên lầu thượng nhà hàng Ca-ra-ven để biểu diễn màn cung ly Bắc Tiến vô cùng bay bướm. Nhờ có điểm phúc được ngồi chầu đĩa, nên phái viên C.O đã được một nhà chính khách rỉ tai: «Tụi qua Bắc tiến rồi đó. Nhà hàng Ca Ra Ven này ở hướng Bắc không? Đi về hướng Bắc rồi leo thang máy lên cao như vậy thì bộ không phải là Bắc Tiến sao?» Ôi, hẳn chính chí mà sâu sắc đến thế quả là nhất thế giới vậy!

NGHỀ BÁN PHỞ GIAO CHỈ ĐANG BỊ HÂM HIẾP DÃ MẠN

Từ ngày nền thiết quân luật ra đời, các sở sách ba phòng trà liền bị cấm chỉ hành nghề khiến ai cũng đành nhìn đám chúng sinh này ất bị con mắt căm ghét đến nơi rồi. Nhưng thật sự đã hoàn toàn trái ngược. Những nơi giải trí vui thú này tuy đã dẹp bằng hiệu để thay thế bằng cái mác «cửa hàng» đứng danh như tiệm phở, tiệm cơm bình dân vân vân nhưng kỳ tình thực chất của nó vẫn chẳng có thay đổi con mẹ gì cả.

Vì quán ăn đứng danh đảng hoàng gi mà hề thấy bóng dáng các thầy đội phú lít đi tuần rón ở tít đằng xa đã vởi báo động in hết cảnh chạy giặc vậy rồi các em «bồi bàn» áo quần diêm đũa sơn phấn lóc loét cũng biểu diễn những đường đi tẩn thật là nhàu, có em còn bài tiết cả ra...nên gạch bóng nửa (vì mini díp làm mẹ gì có đúng, khổ thế) Hóa nên thiên hạ đã có ai lấy làm ngạc nhiên khi thấy binh lính nước da đỏ hồi này bỗng khoái tới lui các tiệm phở, tiệm cơm An Nam chính là vì thế ầu cũng là một hiện tượng rất đáng mỉm cười vậy.

XIN MƯA SUỐT LƯỢT

Nhiều phụ huynh Sinh Viên vừa kéo đến tòa soạn C.O để nhờ kêu xin nhà nước xét lại trường hợp ặc ề của con em họ. Đám phụ huynh này lập luận rằng sau những chiến thắng anh dũng của quân đội ta ở Bình Long, Kontum, Quảng Trị vân vân... tụi Cộng Sản ác ôn càn đồ đã kinh khiếp chạy dài, khiến tình hình đã sáng sủa trở lại và trào đình đã bãi bỏ lệnh độc thúc hàng ngũ thanh niên rầu cũng lên đường tòng quân diệt giặc. Chỉ riêng có hàng ngũ Sinh viên là nhiều kẻ vẫn phải xếp bút nghiên theo việc đào cung... Sự việc này đã làm họ chẳng khỏi bị thiệt thời ở trường lại mai sau. Vì đời lúc yên giặc hoàn toàn mới được trở về học tiếp thì e rằng tuổi đời đã lũng hoặc chữ nghĩa đã đi tẩn số đông còn chi? Hóa nên các phụ huynh của họ mong sao nhà nước hãy xét lại, cho phép SV được hoãn dịch theo tiêu chuẩn rộng rãi hơn chút để nền đào tạo nhân tài khỏi bị trực trặc. Nghĩ kẻ cũng có lý vậy!

PHẢI TRÁNH XA CẢNH BINH CŨ RƯỢU MỚI

Sau khi sắc luật tổng động viên mới vừa ra đời, nhiều đồng bào Việt gốc Ba Tàu của ta coi bỏ đã tỏ ra hết sức buồn phiền. Sở là các đồng bào thân mến này máu huyết thì là tầu phũ sâu quảng và danh nghĩa là lương dân cường quốc Annam, nhưng nhờ đức Thánh Trần phò hộ độ trì nên từ lâu các đồng bào ta vẫn có đạo bùa «sắc tộc» để làm phương tiện trốn lính đều đều.

Nhưng nay cái đạo bùa Sắc tộc ấy đã trở thành hết linh, và tương lai ặc ề sắp sẽ xuất hiện trước mắt không bao xa nữa, nên niềm ưu tư của đồng bào sắc tộc Ba Tàu ta xét ra rất hữu lý. Chỉ riêng tụi C.O thành thực nâng bi nhà nước một quán ở diêm này. Đồng thời C.O cũng xin cảnh giác trào đình là cần phải kiểm soát tụi này thật

gắt. Kinh nghiệm trước nay cho thấy chúng nó nhiều mưu mô chạy chọt, hết sức tinh quý. Dĩ nhiên với sự yểm trợ đặc lực của đức Thánh Trần kéo rồi cái cảnh «binh cũ rượu mới» lại tái diễn thì kỳ lắm.

NHẬP GIA TÙY TỤC

Đám công nhân Giao Chỉ làm việc tại Tân Cảng xa lộ đang thi nhau chửi nhời mấy thằng Sen Đâm Da Đồ làm tăng một cách rất là vô giáo dục. Bọn Sen Đâm Da Đồ canh gác tại khu Tân Cảng xa lộ có lẽ nghĩ rằng đây là địa phận cai trị của Tập Chúng Quốc nên chúng hống hách kinh khủng. Chúng bắt công nhân Giao Chỉ muốn lái xe tu bin thì phải có bằng lái của viên chức Da Đồ cấp. Bằng lái xe lô-can không có giá trị gì hết trơn.

Mẹ kiếp, đến giai đoạn chợ chiều rồi mà tụi Sen đâm Da Đồ còn quen thói hách nhăng thì quả thật là đáng uyệt đốn. Đã thế tụi C.O để nghị với bộ Công Chánh là cần phải ăn miếng trả miếng cho hợp đạo công bằng. Chẳng khó khăn gì hết, cứ bắt tụi Da Đồ muốn lái tu bin trong thành phố An-Nam thì phải có bẹt mí lô can, còn bẹt mí Da Đồ thì xin lỗi quang vào sọt rác không có quyền sai. Nhập gia tùy tục mà!

NHỮNG THIÊN THẦN LÍNH VŨ EM

Danh từ «lính vũ em» vốn đã xuất hiện từ lâu trong xã hội Giao Chỉ. Nó tượng trưng cho một số các đảng nhà choang từ cấp bậc dờ dem cũ bấp đến cai đội nhì nhằng nhưng được quan trên thương, quan đèm về hầu hạ việc tư dinh như lái xe cho quan bà đi chợ hoặc bài bạc giải trí, đưa các vị công tử tiêu thời học đi chơi, và lính tinh dứ thứ công chuyện hầu hạ khác. Nói tóm lại danh từ lính vũ em đã bị đời coi khinh ra mặt, và kẻ được làm lính vũ em thật chẳng đáng lấy một vẩy móng tay hành điện.

Nhưng trong thời gian vừa qua, giữa lúc tiếng các bùm nổ dứ dội ở các mặt trận dứ dội nhất như An Lộc, Kontum, Quảng Trị người ta bỗng thấy xuất hiện thêm nhiều người lính vũ em khác. Những lính vũ em thật sự và đúng nghĩa của nó. Những người lính này trên bước đường hành quân di chuyển đã tay súng tay bòng những đũa tre thơ vô tội khiến nom vừa kỳ lạ vừa tràn đầy bao niềm cảm động vì bọn trẻ kia không phải là con họ. Cha mẹ chúng đã thất lạc không khí chạy giặc hoặc đã gục ngã vì đạn bom. Và những người lính chiến giàu tình thương này gặp chúng ở dưới hầm sâu hay giữa cảnh tàn phá đồ nát... đề rời tự biến mình thành một loại lính vũ em mới. Nhưng là những người lính vũ em đáng ca ngợi như những bậc thiên thần. Tất cả chúng ta cần thành tâm cầu nguyện đức Phật, Đức Chúa hãy phù hộ cho những thiên thần lính vũ em này!

HỢP KHẢ NĂNG

Theo tin một đồng nghiệp nhứt trình, trong mấy ngày vừa rồi DB Nguyễn bá Lương đã tỏ ra hoạt động rất hăng, nhưng ít người được biết, bởi cụ toàn hoạt động âm thầm trong bóng tối. Hồi ra mới vỡ lẽ nhà DB từng một thời kiệt liệt này đang cất công vận động chức thượng thư bộ giao thông Bưu Điện vậy!

Bọn Con Ong thầy đều phẩn khởi khi biết được tin trên, và nếu sự việc này quả là có thật cóc phải là láo, thì đây chính là một hiện tượng đáng mừng cho nền bưu điện Giao Chỉ. Vì trước giờ lãnh vực thư tín bưu điện của cường quốc Giao Chỉ vốn nước tiếng nam lệ không thua gì rùa bò. DB Nguyễn Bá Lương xưa kia lại từng xuất thân bằng nghề thầy kỹ bưu điện. Rồi sau bao năm sọc-vít cụ đã trở thành quan phán đư điện. Nay cụ vận động ghế thượng thư Bưu Điện thì thật là một điều hợp lý và hợp khả năng ghè gớm rồi. Bề trên nếu chịu thỏa mãn điều mong ước đó của cụ thì nền bưu điện của ta nhất định phải khá hơn thời phong kiến xa xưa nhiều lắm. Thật mà!

ĐIỀU CẦU NGUYỆN CỦA CỎ

Đại lộ kinh hoàng ngoài Quảng Trị đang nổi tiếng là con đường nhiều xác chết nhất Đông Dương. Những xác chết đủ kiểu, dầu dãi nắng mưa suốt hai tháng nay không được chôn cất khiêng đã trở thành thối rữa hết sức khủng khiếp. Và hiện giờ có một nhóm người hàng ngày kéo nhau đi thu lượm những xác chết đó đem chôn cùng như có khám phá ra ten tui để thông báo cho thân nhân

ĐA DANH cầm trông

những kẻ xấu số này. Họ không phải là người ăn lương nhà nước hoặc cơ quan từ thiện nào. Họ làm việc vì tự nguyện, điển nôm là làm «chùa» nên đã tổn sức lao động hại sức khoẻ còn hao hụt tiền nhà cái chắc. Bởi vậy nhiều bậc nhà giàu đồng máu ich kỹ đã cười hô hô và chửi nhời họ là những thằng khùng. Vừa tốc kẻ vừa khùng thì mới dám đầu đi làm chuyện cơm nhà vác xác chết như rùa. Chứ như các ông đây sức mấy. Tóm thấy đi mẹ! Làm xong về nhà nom thấy miếng bít tết chiên bura, đĩa lòng heo ngon ròn lữ cóc nuốt nổi vô bao tử thì có phải thiệt thòi ông thần khàn không?

Bọn C.O hết sức khâm phục sự khôn ngoan sáng suốt của các bậc «trí giả» nhà giàu này, và thành thật cầu mong mấy ông sống lâu bằng cụ Bàn Hồ để hưởng thụ cho đầy đủ của trời. Chỉ sợ điều cầu mong đó không linh mà còn trái ngược lại thì quả là điều rất đáng tội nghiệp cho mấy ông. Mồ phật A Men? Thời buổi tao loạn này giàu khó mà biết trước ngày mai ra sao?

YÊU NHÂN DỊP A GIÊNG NÓI GIẬN ĐẢNG PHÚ LÍT

Ông Nghị viên Chợ Lớn Dịp A Giêng vừa biểu diễn một quần tặc giăng nổi giận hết sức dữ tợn. Nghĩ rằng cái chức nghị viên của mình là bực lắm nên Dịp yêu nhân đã tác sắc khi bị phú lít xét nhà. Rồi cái sự tác sắc của yêu nhân Dịp cộc ăn thua mẹ gì cả, phú lít vưỡn cứ phom phom tống vô lực soát khắp ngõ ngách trong tư dinh để tìm xem có đồ lậu thuế hoặc đảo binh trốn quân dịch gì chẳng, thì chàng bèn nổi giận thật sự. Chàng hăm sẽ đi kiện phú lít về tội dám hỏi sổ gia đình yêu nhân. Tuy nhiên theo sự thăm dò của C.O thì cái sự hăm dọa này cũng chỉ là đề vớt vát cho đỡ mặt mặt bầu của cá cộp vậy thôi. Vì giờ yêu nhân họ Dịp đã hạ hỏa chằm phàn chằm rồi. Vì có lẽ chàng tìm mãi không thấy cái quyền bắt khả xâm phạm ở đâu nên đành vuốt bụng chào thua. Nghĩ thật hoài của, phải chi chàng trúng số vô Viện Hạ Bộ năm rồi thì có phải đã được Phú lít cáo lỗi giống in cụ Thượng Huyền rồi không? Tiếc quá!

HẠM... SỮA BÒ

Đồng bào vào vùng đất Lai Dung (Đức Thanh), thuộc tỉnh Sađec đã kêu ca quá nhiều về một quan thái úy có quyền bắt bớ, làm tiền dân quí xá quâ xa. Quaa thái úy chuyên nhảm những tay kẹt chuyện lính tráng đề bả địa.

Nhiều ông già bà cả — thấy quan bắt đi, bắt lại đòi tiền đến hai ba phũ... mà quan đã chừa tha, mới mang cái thân già gục đầu lụy quan, xin năn ni quan hãy vì tình cảm đối với những người già cả, để nói tay cho ... chút đình, thì quan lạnh lùng trả lời:

—«Thằng tui, từ thuá bé tở ra là đóp sữa bò, chứ chưa hề ăn sữa mẹ, mà tui cũng đéch có mẹ, không biết cha... Vì thế, đưng kêu gọi tình cảm của tui nghe... quí đồng bào».

Chàng đét ơi! Quan thái úy hạm đóp bạc của dân như điên... chỉ vì quan chuyên ăn sữa bò — không hề biết mùi sữa mẹ, thật là hết chỗ nói rồi quí Ngài ơi!

Xin đê nhường quyền cho Quan Tỉnh Sedec nói chuyện mí... con hạm sữa bò này.

Quản nhiệm: ĐOÀN VĂN GIÁO

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 960 đ.